

Mødet den 14. Marts 1927.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 28⁸—1926). Andragende fra Hjælpekassen om Bevilling af 10000 Kr.

Følgende Skrivelse forelaa:

»Idet Bestyrelsen henviser til det i Andragende af 13. Januar d. A. anførte, tillader den sig herved at meddele det ærede Byraad, at der af den samlede Bevilling til 14 Dages Hjælp, Huslejhjælp o. s. v. til Arbejdsløse paa 105000 Kr. efter indeværende Uges Udgang vil være forbrugt ca. 104000 Kr.

Da der endnu er 3 Bevillingsuger tilbage, og man ikke, som Forholdene ligger, vil kunne regne med mindre end ca. 4000 Kr. pr. Uge, vil der saaledes komme til at mangle ca. 10000 Kr., som den samlede Bestyrelse i sit Møde i Aftes enstemmigt har vedtaget at henstille til det ærede Byraad at stille til Raadighed.

Da Hjælpekassens øvrige Budget er meget haardt anspændt og kun vil kunne føres igennem ved Hjælp af den fra sidste Aar overførte Kassebeholdning, vil Bestyrelsen se sig nødsaget til straks at standse al Bevilling af Ekstrahjælp til Arbejdsløse, hvis omhandlede 10000 Kr. ikke stilles til Raadighed senest Onsdag den 16. ds.«

Borgmesteren henstillede til Byraadet enstemmigt at gaa med til denne Bevilling, som var begrundet ved den frygtelige Arbejdsløshed i indeværende Vinter.

Holst-Knudsen syntes, at nu hørte alting op. Andre Steder vedtog man at nedsætte Udgifterne, men Hjælpekassen havde tværtimod udvidet Understøttelsen og forbrugt de bevilgede Penge længe før Tiden. Det var et Misbrug af den Tillid, som Byraadet havde vist Hjælpekassen, og Taleren kunde i hvert Fald ikke stemme for yderligere Bevilling.

J. Perregaard vilde anbefale at bevilge Andragendet, for hvis man nægtede Hjælpekassen Pengene, tvang man disse Mennesker over paa Fattigvæsenet, og saa blev det dyrere for Kommunen. Hvis Hjælpekassen havde gjort noget forkert, havde i hvert Fald hele Bestyrelsen været med dertil.

H. P. Christensen bemærkede, at det drejede sig om Mennesker, der nu havde stridt sig igennem det meste af Vinteren, men nu mod Slutningen kneb det særlig stærkt. Taleren vilde anbefale at bevilge Beløbet, saa kunde man alligevel sige, at Kommunen var sluppet nogenlunde heliskindet gennem den store Arbejdsløshed.

J. Fogh-Mogensens forstod ikke rigtig Hr. Holst-Knudsens Udtalelser, for saaledes stillede han sig ikke, da han selv var Medlem af Hjælpekassens Bestyrelse. Efter den voldsomme Tilstrømning, der havde været til Hjælpekassen af Folk, som havde opbrugt deres Understøttelse, kunde man næppe vente, at de bevilgede Penge vilde slaa til. Byraadet skyldte Hjælpekassen Tak for det Arbejde, den har udført, saa Kommunen var kommen nogenlunde over den vanskelige Situation.

M. C. Falk anbefalede ligeledes at bevilge Beløbet. Hjælpekassen gjorde et meget stort Arbejde og arbejdede mere økonomisk end de fleste Byraadsudvalg.

Holst-Knudsen hævdede, at kun en Brøkdelen af de bevilgede Penge var gaaet til Arbejdsløse, som har opbrugt deres Understøttelse, men var gaaet til noget andet.

Andragendet bevilgedes enstemmigt med 13 Stemmer.
